

НА СПИЛИТЕ ИМ РАСКАЖУВАМ

НИКОДИН ЧЕРНОДРИМСКИ

2008 ГОД

СТИХОЗБИРКА

СОДРЖИНА

1. ВРЕМЕ ПРАЗНО
2. СПОКОЈ
2. СКИТАЧ ВРЕМЕНСКИ
4. БЕЗ ВИНА ВИНОВЕН
5. СКОРОБОЛ
6. И ПАК
7. ЕОН
8. ЗОРА
9. НОЌЕН ВИЕШ
10. ЗРНО ПЕСОК
11. МАРКОВА СТЕРНА
12. ПРЕМНОГУ ПРЕМАЛКУ
13. ТАГА РАДОСТ
14. ПРОРОЧИЦА
15. СИРАК
16. НА ГРАДОТ ОД СРЦЕТО МОЕ
17. ЖЕЛБА ПРЕКУОКЕАНСКА
18. ДЕН МИГОВЕН ИЛИ ДЕН ВЕКОВЕН
19. СТАРЕЦОТ
20. ТУТУНАРИ
21. ТЕМНИНА НА НЕБОТО
22. ПОСАКАВ
23. ОВА ЛИ
24. НОЌЕН ЕП
25. КРИСТАЛ
26. КОГА
27. КАЖИ МИ
28. ДОЈДОВ ПОВТОРНО
29. МОЛЧИ ТИШИНО
30. ВЕЧНОСТ
31. СЕГА
32. ЗРАК
33. РОЗОВ СВЕТ
34. МНОГУМИНА
35. МИСЛАТА ЗАСТАНА
36. ДЕТЕ НА СОНЦЕТО
37. СО СЕКОЈА СОЛЗА
38. САМ И ОСАМЕН
39. БЕГСТВО
40. СТАРО НОВА ГОЛГОТА

1

VREME PRAZNO

Pesnite ke gi stvoram
I podaram
Vam
Koi sakate da citate
Tuři sudbini
I misli tajni
čitajte bezgrižno
ne baram od vas
da gi zemetete
ili razberete
ne sakam
da gi hranite so iluzii lažni
vo koi n samite ne veruvate
samo pročitajtegi
za vreme prazno
ete taka vi vrvi

2

SPOKOJ

Gi sobra
Sitno sronatite камења
Od nepregledniov камењар
човекov izbezumen
veli
citadela ke gradi
trista pedi шiroka
местo pedi visoka
mir da najde
zaдушata svoja
belkim tamu
vo tie четiri zida
spokojot ke go smesti
ta и тоj
na edno mesto
da se skراسi.

SKITAČ VREMENSKI

Disańite gi zede
Nadežite vo dnite idni
Tamu gi stavi
Ad azdisan javna
I trgna
Vo galop stramen
[to prav se stori
ita[e
bodina]и so mamuzite
vo vremeto
[to nego temnina mu se stori
ita[e
I fenerite gi pale[e
Kapija vol[ebna bara[e
Ita[e
I glas ne slu[a[e
[to du[a mu korne[e
I prekor mu pra]a[e
[to skita~ vremenski stana.

BEZ VINA VINOVEN

Razvratnik go narekoa
Vo zaborav go frlija
I ni zbor povele za nego ne ka`aa
Koga klada
Od podlosti gadosti pravea
Bludnik mislea e
I vinovnik go storija
Velea
So mesecot qubov vodet
Denica za sebe ja sakal
A toj kutriot
Sega skr[en ~mae
Vo videlinata
Bez vina vinoven
[to na mesecot pesni mu pee[e
za drugar go ima[e
I denica svetla
Za vodilka vo no] ja stava[e
Do sonot da go vodi.

5

SKOROBOL

Skorobolot povtorno se razbudi

Ja~и и bu~и
Ete kako suvodolica zbesnata
Korne]и и nose]и
Se [to]e и dojde na patot
Na bregot
Kade mramorot caruva
Ma~enik so pesna od zurlite
Besot go miri
Ta videte gi sega
Ma~enik и skorobolot
Dru[ka si pravat
Ridi[ta se tresat
Neznae[
Dal e toa
Glasot na zurlite
Ili
Jadot na skorobolot.

6

I PAK

Zastana и vremeto
Ne da gi oplakuva ovie gre[nici
[to ete taka
vezden vo Boga se kolnat
se izmori и toa
od vrve`ot ve~en

a ovoj rod
I pak
Kud svoj ne smenil
Ta samo krvoj svoi lei
Vo nepovrat idi
No nekago
I sto
I dveste
I petstotini leta je minat
I pak
Istoto je bidi.

7

EON

Zarem se u[te ne se izmorivte
Vie vremenski minuva~и
Na ova par~e zemja
Baraki go
Ovde onde
Nasekade EONOT
Znam deka e tuka
Vnatre
Vo sebe
Vo tebe
Go nosime u[te od ra\awe
Napravetegi site dela dobri
I ete
Ste go na[le
Ste go stignale
Ste vlegle vo EONOT

Skrasete se na svoite mesta
I po~nete da rabotite
le ve najdi
le ve vnesi
I ponese
Prave]u ve del od sebe.

8

ZORA

Pu[tija zorata da zazori
I belinata da svetni
Denot da go odraboti svoeto
I nol'ta na po~inka da odi
Pu[tija I raduvajse
Kako [to se raduva slavejot
Pozdravuvajki ja so pesna milozvu~na

Pu[tija neka svetni
Kako [to svetat o~ite
Gledajki go toa do sebe
I okolu sebe
Neka no[ta zamine
I so sebe neka ja ponese
Seta taga [to ete taka se sobrala
Ta neka ja ~uva nekade kraj sebe
Obvitkana so temnina
Neka ostane tamu
I nikoga[belina ne vidi.

9

NO}EN VIE@

Vie no]ta crna
Vie и rie
Nebare yverka raneta e
Rasvrlaj]и ja temninata
Na site strani
Saka и taa
Da ja pokrie bolkata
Na ova dete
Vie и saka
Da rika tolku silno
I go zadu[и pla~ot

Vie и moli veter lut
Neka ne nosi
Neka ne go zasejuva pla~ot
No и болката daleku
Molna e taa
Da go prekrie
I pri~uva
Ili mo`ebi]e go ~uva ve~no
Vo pazuvite svoi.

10

ZRNO

PESOK

U[te edna dalga
Neka udri vo bregot
Pretvora]и go vo sitna pesok
Neka udri
Kako [to udira `ivotot
Pretvora]и gi denovite
Vo masa bezli~na
Kopirana
Od v~era
Ili be[e zav[era
No zrnoto pesok e sre]nik
Nekoj namernik

le go zemi
zalepeno na ispotenata ko`a
nose]u go daleku
vo novi avanturi.

11

MARKOVA STERNA

I ve~erva
Kako v~era
Ili zav~era
Sedam
Na ovaa ladna stena
I
Samo ja slu[am
Markovata sterna
Koja vrie
I klokoti ~eka]u
Du[manski da rikne
So a`dajski glas
Ta pole [irno da poplavi
I kurban da zeme
Na oltar da prinese

[to so vek vekovi
nedaruvan e.

12

PREMNOGU

PREMALKU

Premnogu
E dolga ovaa neizvesnost
Premnogu
Se te[ki ovie ~asovi na is~ekuvawe
Premnogu
Se bolni se]avawata
Premalku
E ma~na bezli~nosta
Zo[to
Premalku
Bea ~asovite na sre]a
Ili mo`ebi
Migovite na radost
No sepak
Premalku
Ie bidat zborovite
I
Premnogu
Ie bidat solzite
za da se do~eka
za da se vidi
za da se do`ivee
sekoj nareden mig.

RADOST

Dobra ve~er
Tago
Po kojz nae koj pat
Povtorno ti posakuvam
Dobrave~er
I dodeka
Nolta ne obzema obajcata
~ustvuvam
deka zaedno
kako samoilovi vojnici
gordo le se ispre~ime
pred site nolni premre`ija
I so mugrite rani
Na radosta
I posakame dobre dojde.

PRORO^ICA

Sednat skrsnoze na iram~eto
 So [ati raznobojni izvezano
 Sednat
 I so pogled vprien
 Vo starica belokosa
 Koja zanesena n vo trans
 Gi povikuva du[ite nemirni
 Koi lutaat vo prostorot
 Da proreknat sudbina idna na bitie
 A tie
 Luti n besni od lutaweto ve~no
 Samo nesre]n idni neslu~eni navestuvaat
 A so toa uteha ne davaat
 Ta dodeka sedam na iram~evto
 Mislam
 Zer samo taga]e ni proreкнуvaat
 Najdobro e da re~eme
 Taka trebalo da bidi.

SIRAK

Ro`ba vo lulka spie
Leunka so son borba vodi
Svetlina od fener `ivurka
I senki tri stvarara
Koj sega sudba]e pravat
Senka prva prst stavi
Na ~elo nevino
I blagoslov dari
Sal dobrina u milost
Vo dni idni go sledat
Vtora senka so raka
Po gradi mina
I zbor prorekna
Qybov od srce mu blika
Darba od race mu te~e
Treat
So kleta usta
[to kobnik vo no]ta bila
nesre]u bolki tagi
dari podari
I sirak go stori
Po bespa]a da luta
So vreme borba da vodi
Pod tu\i strei cre]a da bara
I dobro bilo
[to petel utro viknal
I senki izbrkal
Ta koj znae u[te [to
Vo pisanie]e se klalo.

16

NA GRADOT OD SRCETO MOE

Zastanat na cvetnava poqana
Te gledam u miluvam

Zaedno so kve~erinata
Gradu moj
Te gledam kako toni[
Mol~e[kum gi pali[fenerite
Bara]и gi mle~nite peperutki
Svoja igra da zaigraat
Sokaci temni и pravlivni
Kaldrmosani so siv mramor
Za ~ekori te[ki и tupi sprema[
Ulici [irni
Na sre]nici im dari[
I vo parkovi mali
Srca vqubeni im pali[
Te gledam kako mol~и[
Po reka [to ti du[a deli
Nesre]и pu[ta[
I na more pozdravi prala[
Prikazni stari
Na vrvovi od planina dari
Da zboruvaat [umno
So vetreto no]no
Znam
Umoren si od zboruvawe
Odi и ti na po~inka
Utre
Koga den bleskav]e svetne
Povtorno]e pee[
Povtorno novi prikazni]e stvori[.

17.

@ELBA PREKUOKEANSKA

Zemija gajdata Tanase
Zasviri kako [to znae[samo ti
Zasviri edna na[a
Ta belkim du[ava]e zazdravi
Misli so orli]e pratam
Vo dedovi krai[ta
Neka letaat zaedno

Po ridovi u dolovi
Neka tie barem gi doprat
Voda izvorska na usta neka stavat
Petel vo mugri slu[nat
I lave[na pci dedini neka ne gi pla[u
Laat tie taka
Stravot vol~ji [to go sobrale go brkaat
Sviri Tanase
Veke u mirisot na ka~amakot go mirisam
Pitata pod vr[nik ja gledam
Sviri u gledaj ~udo Tanase
Noze [to so bolka okovani se
Od postela stanuvaat
Oro te[ko da zaigraat
Vapaj od grlo [to izletuva
Pesna]e stvori
Sviri sviri Tanase
Sviri I ne prekinuvaj
Sviri dodeka du[a sila ima.

18

DEN MIGOVEN ILI DEN VEKOVEN

Izmoren
So seta taga ponesena vo du[ata
So siod ~emer u jad vo srceto
So seta srdba stegnata vo tupanicata
Sednuvam pokraj tolku prika`uvan od lu\e
Patalnici u stradalnici ili bea krivoverci
I [to u[te ne
Sednuvam pokraj ~udesniot izvor na sre]a
Radost `ivot
Sednuvam ne da baram sre]a radost `ivot
Zo[to znam deka toa ne se bara
Toa se dobiva
Ne poklonuva ne podaruva
Zatoa od izvorot
Od negovata voda [to velat ~udesna e
]e posakam da blikne I rikne I pote~e
ne kako potok ili reka
tuku kako lava razulavena

[to nosi и korni
I so svojata sila da gi odnese
Da gi izbri[e и izgori
Site lo[и spomeni
Site lo[и zborovi
Site lo[и dejania
I neka go ostavi samo sre[niot den
Pa makar toj sega trael и mig
Neka bide den migoven
A ne kako ovoj den vekoven
I koga [e projde ili dojde
Den migoven
Povtorno]e sedam na izvorot
Toga[nema da baram od izvorot sre]a radost
Nema da go baram den migoven ili vekoven
]e sedam gledam и ~ekam
]e ~ekam zo[to sum samotnik
]e ~ekam и gledam koga povtorno]e blikne.

19

STARECOT

Breme od vreme od damnina
Mi ti ponel starecov
Na ple]ite [iroki
No sega ve]e nemo]ni
Du[a mi ti ispolnil
So ~emer I jadovi
Na oko matno solzi bliknale
No ne potekle
Velat stramota bilo
Pusto domal]in da pla~e
Grlo a sega]e vikne
O~aj go stegnalo
Pa sega na spila saka da se ka~I
Barem na gora dru[ka negova
Mnogu da I ka`e
A no] I den malku e
No neka
Goro moja sestro

I toa e dosta.

20

TUTUNARI

U[te vo mugrite
Opeklo pustiweto
Misli[mozokot]e ti go spr`и
Pe~e и pot na ~elo vadi
Od gre[nici
Ili bea patalnici
[to bog taka gi daril
sal gor~iwa na niva da zbirat
sal gor~ini na nizi da redat
sal gor~ini da kalapat
za na gradi da lepat
no sudba takva im bila
so zora rana
od slados son se delat
na ple]и svoi
rizi stari klavaat
I ~ekor po drum pu[taat
Ta koga petel ranobudec
So pesna budi
Tie ve[e rosa utriska
Na dlanki im se lizga
I gor~ini smetiwaat.

DENOVI EDEN PO EDEN MINAT
DU{A BRANOVI SE VEZDEN JA ZAPLISKAAT
A SPILI
NEUMORNI STANUVAAT
I SO {EPOT MOLAT
NOVI PRIKAZNI I NOVI SKAZNI DA IM RASKA@AM

21

NEBOTO

TEMNINA NA

Zgasnaa site zvezdi ete ovde
Na ova malo mesto
I no]ta izbega
I temnina zamina
Zgasnaa bega]и pani~no od quwata
Zgasnaa mol~e[kum
I samo ovaa siva bezli~nost ja ostavija
Zgasnaa so temninata na neboto
Zaminaa so prviot zrak [to sila impodari
Popusto veterot go molam
Barem trepet vo siviloto da stvori
[to iskra [e se pretvori

no tamu tainstven glas [epoti nosi
no ovde beznade`no go ~ekam

bi viknal tamu vo temninata na neboto
gmotevica da se stori
I oblaci da rastera
Popusto
Sila nemam.

POSAKAV

Posakav koga pticata ode[e na jug
Barem edna moja `elba da ponese
Na jugot topol da ja odnese
I od studenilo da ja za[titi

Posakav koga rosata sitno rose[e
Edna solza moja da zemi
Vo kapka ne`na da ja pretvori
I za spomen da ja za~uva

Posakav koga veterot niz dolina ita[e
Eden zbor da mu dadam
Vo vitel go stori
I vo du[a bura da pravi

Posakuvav no denovite izminuvaa
Posakuvav no no]ite doa\aa
Posakuvav postojano
Posakuvav sekoga[.

LI

OVA

Ova li vreme
 [to vo ludost go pretvorivme
 ova li vreme
 [to od normalnoto go otrgnavme
 ova li vreme
 civilizacija go narekovme

toa be[e
 samo mora no]na koja mine
 toa be[e
 samo ko[mar eden koj ne vide
 toa be[e
 I danokot svoj go zede

Toa be[e
 Vo ova vreme
 Toa be[e
 [to edna[]e mine
 I ova vreme
 Vo nepovrat]e zamine.

NO}EN EP

Ete tokmu sega
Vo crnava temnina
Ja poglednav malata svetlina
Svetlina [to I na svodot bleska[e
Znam
Toa be[e mladata mese~ina
Vo ~asot migoven me pogali
Elan za ep da stvoram mi dade

Ep
Od izvor du[even da izvira
Ep
So spomeni od mladosta da se sozdava

Ep
[to vo migovi osameni]e go pi[uvam
site detski vragolii
kako dela juna~ki da gi opeam.

25

KRISTAL

Koga so sni[tata [etav po praznite no]I
Vo pe[tera osamena sede[e prorokot
Eden son mi prati kako aber
Da dojdam kaj nego vo pe[tera temna
Pobrzav no ne premnogu so nade[
Neznam zo[to
No ete ne[to skeptik stanav mo`ebi zatoa
Dobrave~er rekov
Ovde vremeto ne go meram odgovori tivko
Ovde vremeto ne go ~ekam
Toa e so mene
Pogledni tamu na postulatot toj
Kade svetlina sjajna blika
Tamu e kristalot tvoj
Zemigo kristalot zelen I gospodar negov bidi
Koga odgovor od nego le bara[
Ti[inata le ti ja poka`I
Tamu le go najde[
No vnimavaj
Lo[ite misli vo ponor frligi I zaboravigi
Zlo nosi I zloben stanuva
Zemigi I ponesigo bogatstva ne baraj od nego
Zemigo I srcata ~istigi na gre[nicite mnogubrojni
Zemigo I ostavija sega mojata ti[ina
Neka povtorno zacaruva.

26

KOGA

Koga utroto go povika
Ovoj ~ovek ta`en
Misle[e deka toa barem tagata le mu ja ponese

Koga utroto go povika
Nade[gae[e
Deka barem vo zorata nasmevkata]e ja razlee

I toa dojde
I toa projde
Ne saka[e da ponese I malku tovar
Re~e dolg bil denot
Poln so neizvesnost
Ta mo`ebi do kve~erinata]e se izmori
Ne mu ostana ni[to drugo
Na ~ovekov ta`en
Povtorno nolta da ja ima za drugar.

27

[KA@I](#) MI

Ka`imi ve~erva
Dali I angelite saka[slugi da ti bidat
Ka`imi samo ve~erva
Dali I bogovite od olimp na poklon da idat
Ka`imi
No sebe ne la`ise

Ka`imi na polno]
Kolku mese~inata da ja nateram da sveti

Ka`imi do polno]
Kolku veterot da go molam tivko da pee
Ka`imi
No sebe ne la`ise

Ka`imi vo utrinata
Kolku buri nemirni da smiram
Ka`imi do utrinata
Kolku oblaci temni da obelam
Ka`imi
No sebe ne la`ise

Ka`imi
Zo[to evego denot dojde
Ka`imi
Pladninata znam]e projde
Ka`imi
No sebe ne la`ise.

28

DOJDOV POVTORNO

Eve povtorno solzo moja
Vo tvoite ne`ni pregratki
Ne sum ta`en denes
Da te teram da pote~e[

Eveme
So spomenot [to ti go nosam
A ti odlu~I dali]e otide[
Na dlankive kade te ~ekam

Bidi `e[ka
Da gi stopli[dopirite ladni
Bidi brza
Da te vidi dlankata

Eveme povtorno solzo moja
Uteha od tebe da pobaram
Znam po bespa]a]e trgnam
Znam so nepoznato]e se boram.

29

TI{INO

MOL^I

Za~ekoriv vo nepoznatoto
Baraj]I go edna[poznatoto
No I tamu ne vidov ni[to
Poznato
I ne izgleda[e mnogu nepoznato
Samo sivo
Temno
Da da mol~I ti[ino
Ne go branuvaj toa [to go baram
Bidi barem ti mol~eliva
Toa e tuka nekade okolu
Stutkano vo nekoj zbor
[to znam ne e vol~eben
ne e magi~en
no ne e I bezna~aen
mol~I mol~I ti[ino
da go slu[nam barem nego vo buicava
neznam kako]e go prepoznaam
neznam kako]e go vidam
mo`ebi]e bide glasen kako grmotevica
mo`ebi]e bide tivok kako potok esenski
mol~I moil~I ti[ino

mol~I ovde vo moeto nepoznato
I bidi tuka vo blizina
Bidi koga le te pobaram
No sega mol~I
Eveja doa\ a rekata brza
Otkornala gramadi
Mol~I da te slu[ne pogromot
Mol~I da te vidi buicata.

30

VE^NOST

Moja male~ka yvezdo
Te kanam vo ve~nosta
Kade sega spijam
Te kanam sega sonot da mi go donese[
Te vikam nemiroto da mi go odnese[

Moja sjajna yvezdo
Eveja temninata tuka okolu nas
Blesni kako [to znae[samo ti
Odneseja vo ponorot ve~en
Neka ostane tamu

Moja mala yvezdo
Evego veterot tivok treperi sega
Ne saka pred tebe silen da bidi
Nesakja zlostornik da go nare~e[
Silata za buri ja ~uva

Te kanam vo ve~nosta ve~na da bide[
Te vikam ve~no da qubi[
Pu[tigo zrakot I dopir go stori
Eve ve~en le bide.

SEGA

Te sonuvav sekoja no]
I son mi be[e
Vo dale~inata me vode[e
I sonot mi go saka[e

Te posakuvav sekoga[
I `elba mi be[e
Samotijata vo nepovrat ja brka[e
I pesnite gi slu[a[e

Te opejuvav den I no]
Vo muza te pretvoriv
Vo damar te smestiv
Ne da ~mae[kako vinovnik
Ne da mol~I[kako vinovnik
Tuku buri vo krfta da stvara[

Sega moja muzo
Zborovi potro[iv
Knigata ja izgubiv
I vremeto samo prazno go gledam.

32

ZRAK

Go zapra[av osamenikot
Zo[to samo ta`no go gleda sonceto
A toj bez da se zavrti
Nesimnuvaj]I go pogledot od viso~inite
Samo tivko progovori
Koe povele li~e[e na vapaj za pomo[
Go zagubiv zrakot
[to me vode[e vo temninata
neznam mo`ebi I sonceto mi go ukrade
ta zatoa postojano gledam
ne molbi mu prajam
tuku ~ekam koga so utroto igrata]e ja po~nat
od pazuvi mu go zemam
moj e zrakot svetol
no ova utro bezobrazno mi izbega
sonot mi go ostavi
~ekam
~ekam I]e ~ekam postojano
se dodeka ne go vratam zrakot moj.

33

ROZOV SVET

Rozov svet kako utrata rani sozdadov
So sni[ta go obikoliv
Vo `elbi go smestiv
I sega so voshit go gledam

Nekoj re~e prazen e
Popusto go ~uva[
I najmaliot bran na veterot mo`e da ti go urne
Zarem ne gleda[deka e kula od karti
Ne treperi postojano
Ie go izgubi[zasekoga[

mo`ebi ima pravo
no toa e moj svet
mo`ebi nema pravo
no ova e moj svet
rozov
nekoi go narekoa siv
monoton
no sepak e moj.

MNOGUMINA

Mnogumina ka`aa
I preraska`uvaa
Deka o~ite se ogledalo na du[ata
No malkumina znaea
Deka pesnite se vistinata na du[ata

Zborovi
Se ni`at eden do drug
Stihovi se stvaraat
Vistini se ka`uvaat

~asovi minat
godini pominuvaat
hartija se tro[I
no du[a neumorna e

pee
vo prolet so slavejot
vo leto so veterot
vo esen so lisjata posledni
vo zima so no]ite beli

pee
I solzite vo zborovi gi pravi
Pee
I zborovite vo pesni gi zbira
Pee
Se do sudniot ~as.

35

ZASTANA

MISLATA

So site branovi te pobarav
So sekoja kapka te ponesov
Ne te ostavam na bregot
Ne te davam na veterot
Ne me slu[a[[to zboruvam
Od usnite samo pregoruvam
So sekoj zbor]e opevam
So sekoj stih]e te vzdignuvam
Nema da ka`am deka sum poet
Povtorno pesnava za tebe ja tvoram
Povtorno zborot za tebe]e go okovam
Prangi od solzi]e napravam
Samo toa ve]e mi ostana
Ovde mislata zastana.

36

DETE NA SONCETO

Ne`no I tivko
So pogled qubomoren go gledam zrakot utrinski
Kako te miluva
Posakav I jas da stanam
Dete na sonceto
Koe nemirno vo utrinite]e skita

Se pla[am da te dopram

Stanav samo kapka rosna
Koja mo`e da ispari od `e[tinata
Begam pani~no vo temninata
Kade osojot caruva

Pogledot go vperuvam
Ete toj barem ~ednosta da ja sobira
Hrana da mi bide
Pogledot go pra[uvam
Prikazni da mi raska`e
I pateki novi da stvori.

37

SOLZA

SO SEKOJA

So sekoja solza [to ja kradam
Znam pobogat sum
Vo ordava na ta`ni minuva~I
Nekoi ve]e gledam nemaat sila
Nekoj veli nema smisla
Nekoj znae deka ne se vredni
No gi kradam solzive
Mo`at da me nare~at bezdu[nik
Gi kradam I na du[ata I gi davam
Taa da mi gi ~uva

Koga le bidam povtorno mnogu ta`en
Solzite le go zemam za uteha da mi bidat.

38

OSAMEN

SAM I

Sam I osamen so ~asovi se boram
Samotijata tuka da ja ostavam

Sam I osamen so ~asovi gledam
Kako jata ptici itaat nekade daleku
Nekade kade novi gnezda le svijat

Sam I osamen so ~asovi slu[am
Kako tivkiot tropot romor stanuva
Buka nepodnosлива e
Koja ja~I ja~I dlaboko vo utrobata

Sam I osamen osanuvam
Krstopatot da go najdam

Sam I osamen
Nemirot mira ne dava
Da ne bidam sam I osamen.

OD KADE LI DOA|AAT OVIE ZBOROVI
ME PRA{A EDNA STENA
NEZNAM REKOV
NO SPILITE DRUGI NE DADOA
DA PRA{A POVTORNO TUKU SITE VO EDEN GLAS VIKNAA
[RASKA@UVAJ](#) U{TE
[RASKA@UVAJ](#) DOLGO DOLGO

39

BEGSTVO

Izbega li ~oveku koj taka se narekuva[
Izbega li od sudot sopstven
Ili I toj go prodade

Poglednigi kamewava svetlikavi
Zarem ne bleskaat
Od krvta nevina so koi gi popraska

Poglednigi oblacive temni
Molwite samo [to ne gi pu[tile
Ne begaj
I vo damarot]e te najdat

Slu[nigo [umorot [to potokot go stvarara
Misli[lelek]e se stori
Go ~uva za dni idni
Praznina da ne vi siti

Ne begaj ~oveku [to se narekuva[
Utrobata zemjina u[te ne zovrela
Ne begaj od sudot sopstven
Ima u[te denovi za vrvewe
Ima u[te denovi za odewe.

STARO NOVA GOLGOTA

Golgota
Golgota nova dojde
Jacea grlata nebroeni
Ni ja otkinuvat od srcata rozbata
Ni plukaat na grobovite dedovi
Ne skorivaat od ognistata
Ni poganat lebec blagosloven
So krvta Isusova
Ovie pci poganci
sto sade zedni se
sekojdnevno za nevina krv
ne se nalokaa dovolno vcera
ta povtorno sakaat da lokaat
golgopta nova li ni pravat
golgota nova li ni stvarat

Gospode
Eve vo mugriva rani
Sila nova ke zberime
Ovie oblaci temni
sto sade poroj so sebe ponele
ke gi rasterame
barem glasoj da ni slusnis
nemora jadot da ni go vidis
nemora cemerot da ni go meris
samo golgotata da ja zapres

izmoreni sme
papsani
nenaspani

sonuvavme mnoguvekovi
mectaevme
I koga misla edna stavivme
Deka kraj tuka le bidi
Zarem pak da sonuvame
Zarem pak da mectaeme
Zaprija golgotava

zverot
Sinovite si gi vikna

Slugite si gi sobra
Sofra im postavi
cinii so gadosti napolni
vo gralovi otrovi im tura
na kamsikot trnje stava
I glogovi kolci sprema
Pir im obeti
Obilen
Potoci brzi isusI
Za novi izvori sprema
Reki zamati
I zegovi pravi
Krug deveti otvara
I zapoved dava

Ve cuvav vo pazuvi
Ve hranev dolgo
Ta bezdelnici stanavte
Odete tamu
I dolg otplatete
I dolg naplatete
Evevi planina bujna
So gori gusti
So senki ladni
So snegoj vecni
So vrvoj visoki
Tamu carstvo novo pravete
Tamu gospodari bidete
Tamu arac naplatete
Vi stvoriv pesteri temni
Vi dadov pateki kozji
I temninata le ja napravam pogusta
Tamu
Tamu na taa planina odete
I od sprotiva ima znaete
Uste edna planina
Odete I stada beli poberete
Ovcari edri napadete
Kaval na pola skrsете
Ta lelek kako pesna da jacI
Ta solzi kako dozd da pajga

Odete
Ve cekaат
Odete
Vo sonot im vlezete
Kosmari stvorete
Sonuvaат son
Odete

I od mesto ova mrdnete
Vie slugi pokorni

Golgota nova
Zarem povtorni ni stvori
Gospode
Vejke I kletvi snemavme
Samo pogled ni ostana
Nemi stanavme
cedo nase
vo blud se vturna
razvrat miluvase
so sluga druzba pravese
pelin vino pieše
I rana stara otvori
I rana nova stori
I grobovi presni stvori
I pizma pusti
I pis bese
Golgota nova
Zarem povtorno ni daris
Gospode

Kade sega pepel vo ogniste da stavime
Kade kandilo da obesime
zidovi ne ostanaa
Pragovi se rasturija
I sonista se rasprснаa
Golgota nova
Zarem povtorno ni stvori
Gospode

Makadamive sirni
Sade si kamewa sitni poslani se
Po noze ne glodaat
Krvje ni stvaraat
Ta I vo mesto da stoime
Bolno e
A mira nemame
Dal e ova kazna tvoja
Za ljubovta nasa
Ili prokletstvo vecno
sto I krvta go nosime

golgota nova li ni stvori
GOSPODE
GOLGOTA GOSPODE

Никодин Чернодримски род 1964 год во преградите на древниот Марков Град Прилеп,уште од мали нозе кога го осознава животот започнува нестрпливо и само во негов својствен стил да ги истражува тајните на тој мистичен град,каде ехото на минатото постојано му шепотело и со секоја направена стапалка на тие стари но цврсти стени му вдахнувала сила но инспирација да започне да ги опишува,да ги опејува,и да ги овековечи тие убавини во бројните подоцнежни песни кој една по една се прават во стихозбирки.И покрај благодетот кој му го подарил животот,сепак немирниот дух на Чернодримски неможе да се скраси на едно место,после заврѓувањето на средното училиште,го напушта градот и заминува низ Македонија,каде престојува во повеќе места кратко,но сите тие кратки престојувалишта Чернодримски ги доживува на свој начин,начин кој не е секојдневен и обичен,да на крај со доаѓањето во Скопје,за само некој миг ја смири својата немирна душа и се скраси на едно место,кога веќе го започнува својот живот во Скопје Чернодримски ја запознава својата животна сопатничка Јана,неговата деноноќна муза која со своето присуство му го исполнува секој празен миг во денот и го инспирира да твори.како плод на таа долгогодишна љубов се раѓаат сега неговите две деца Кристијан и Викторија.

Во текот на својот живот Чернодримски творел,твори и ќе твори се додека во него има и најмала сила ,и како резултат од тоа творештво се создале следниве дела.

СТИХОЗБИРКИ

- 1.Арнаутска Жетва-стихозбирка посветена на паднатите Полицајци кај селото Араќиново 2000 год.
- 2.Астра-стихозбирка посветена на неговата сопруга Јана
- 3.Балканска Рапсодија
- 4.Дневникот на еден сонувач
- 5.Крилати Сни
- 6.Месечеви Сонети
- 7.Мој Роде
- 8.Мозаик од Мигови
- 9.На Спилите им Раскажувам
- 10.Осамени монолози
- 11.Пагански Стихови
- 12.Пелин Вода
- 13.По Патеките на Орфеј
- 14.Шепотот на Скриениот Дамар
- 15.Трагач по Илузии
- 16.Забравени Спомени
- 17.Прилепско Ехо

ПОЕМИ

- 1.Ангелски Шепотења-посвете на загинатите полицајци кај селото Араќиново 2000 год
- 2.Браќа по Мрак-посветена на Десете илјади ослепени војници на Самоил
- 3.Десете Балкански Проклетства-поема посветена на Македонецот во Македонија
- 4.Катадневно Тркало
- 5.Монолог со Паметникот
- 6.Ново Утро

ЗБИРКА РАСКАЗИ

- 1.Бразда
- 2.Од Сонот до Јавето
- 3.Затворени Кругови
- 4.Приказни од малиот сокак

РОМАНИ

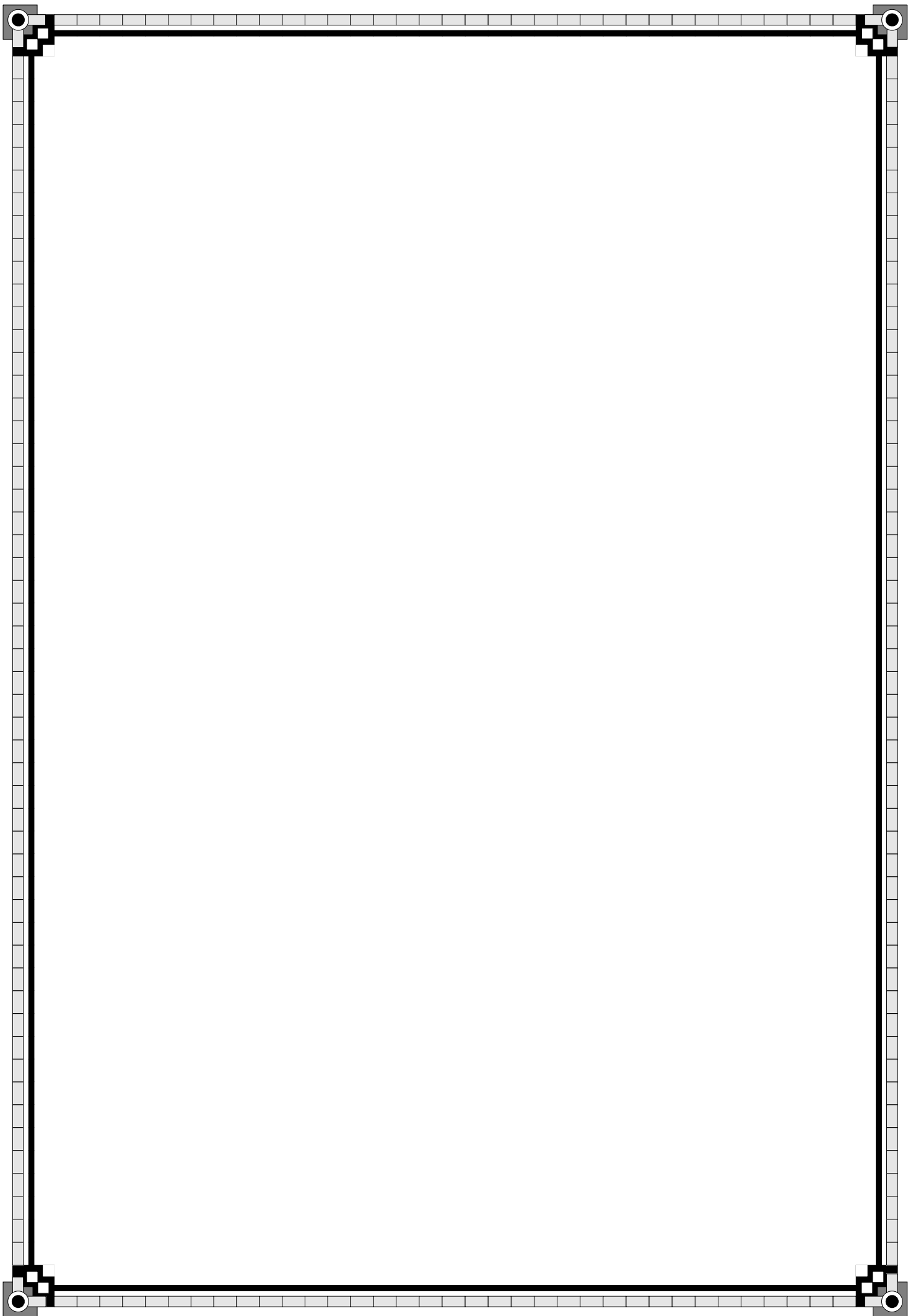
- 1.Кара Севда
- 2.Тајната на Нормандови
- 3.Првиот Ангел
- 4.Приказна која не требало да биде раскажана никогаш

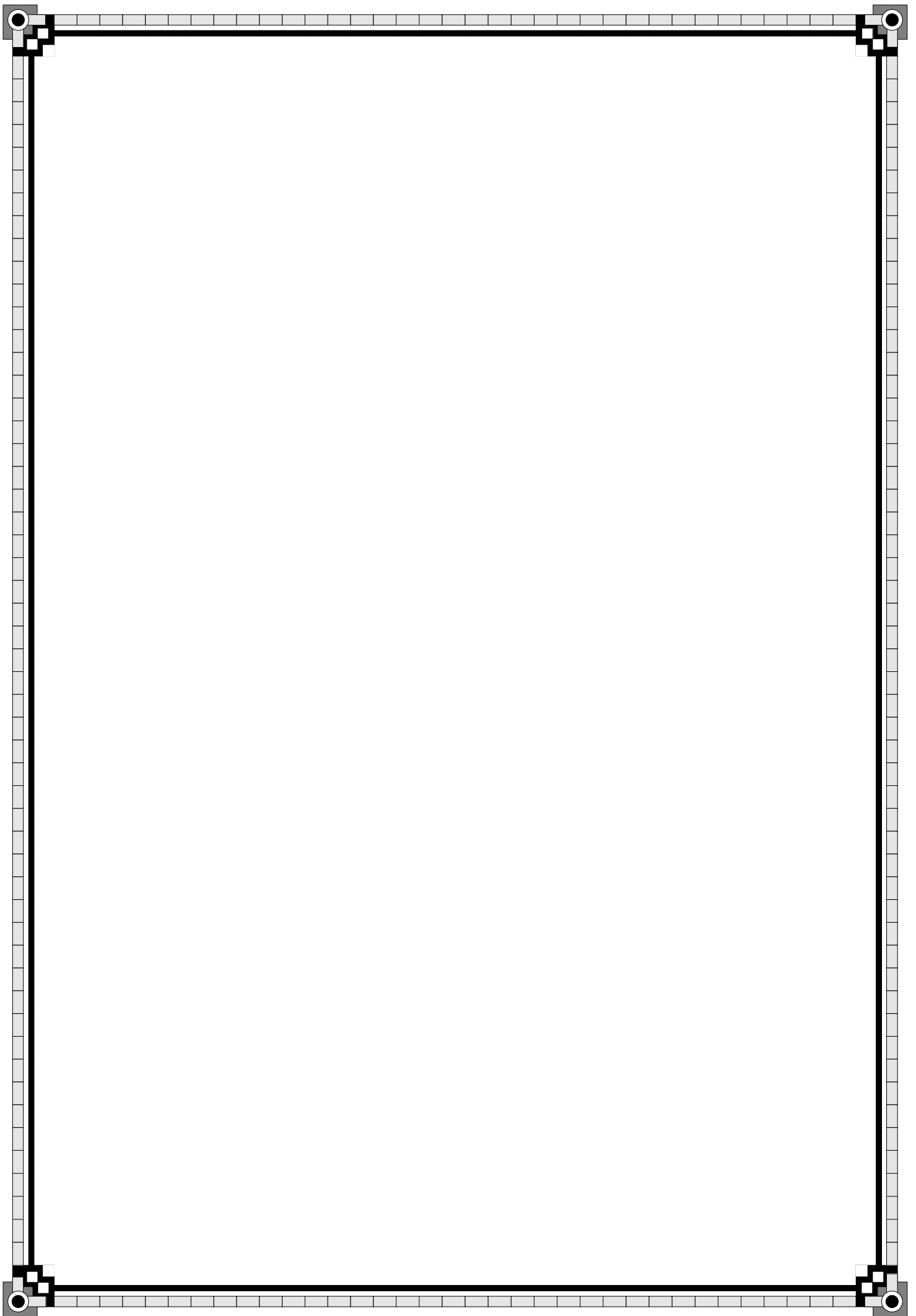
ДРАМА

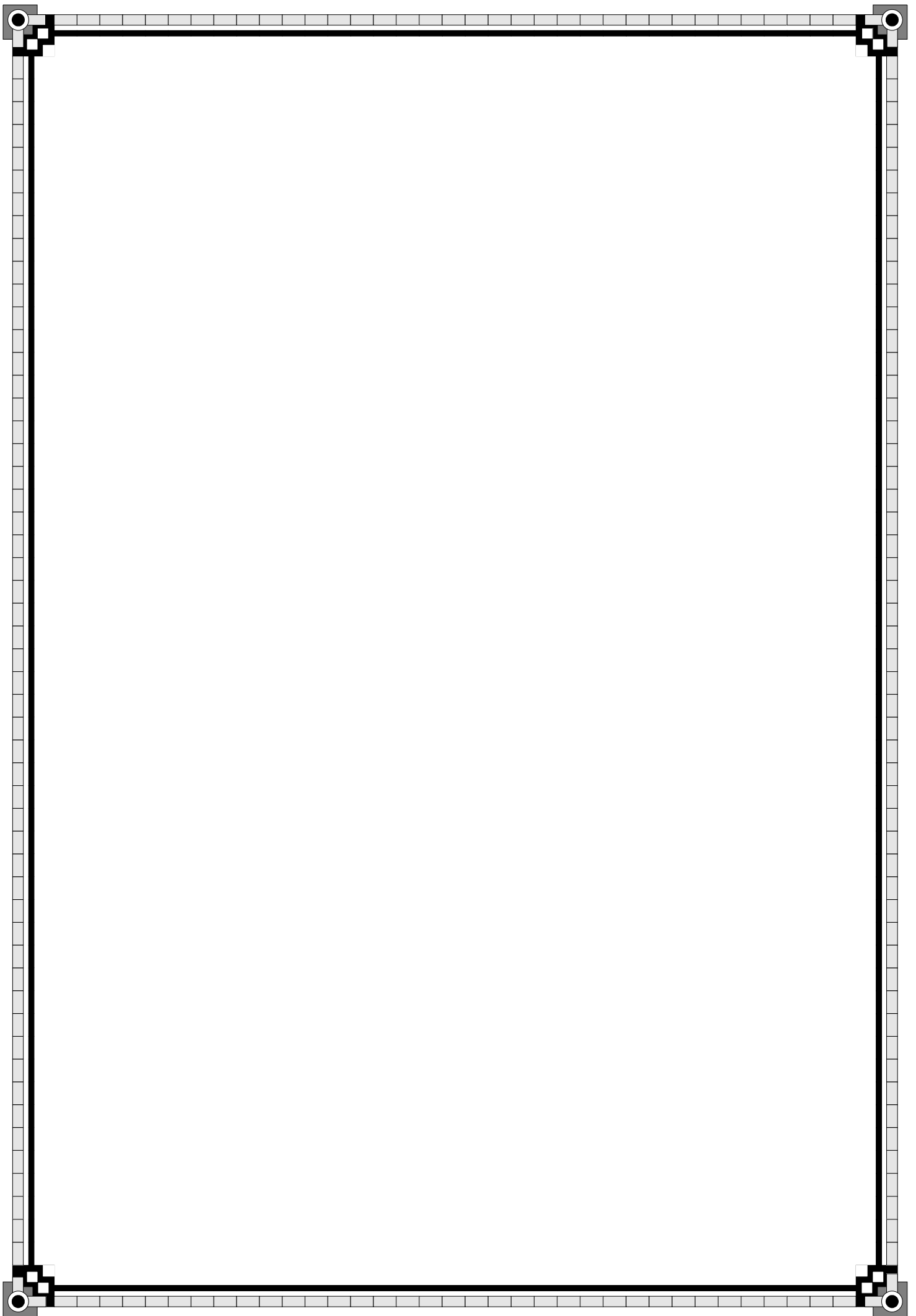
- 1.И сега шо

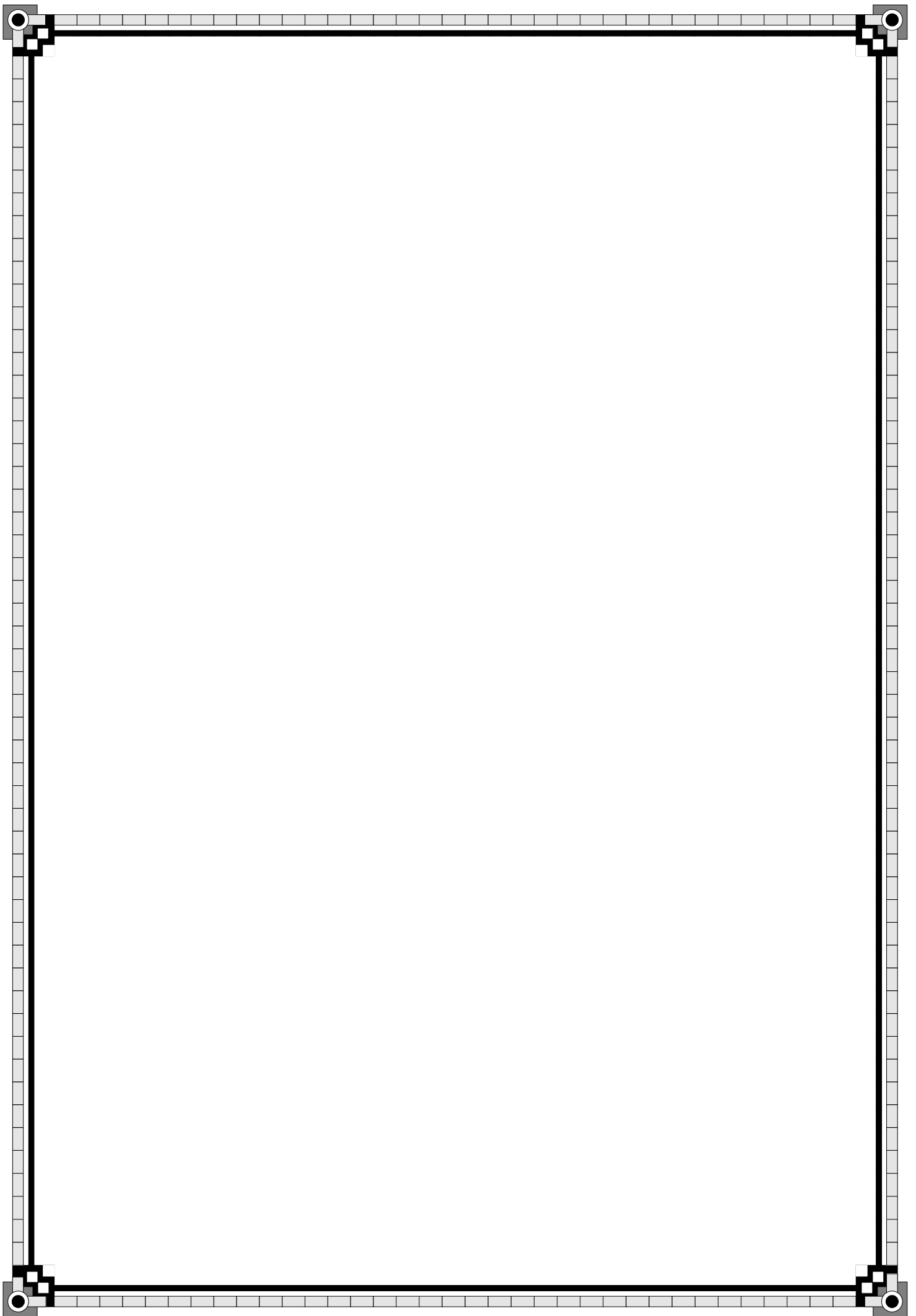
МОНОДРАМА

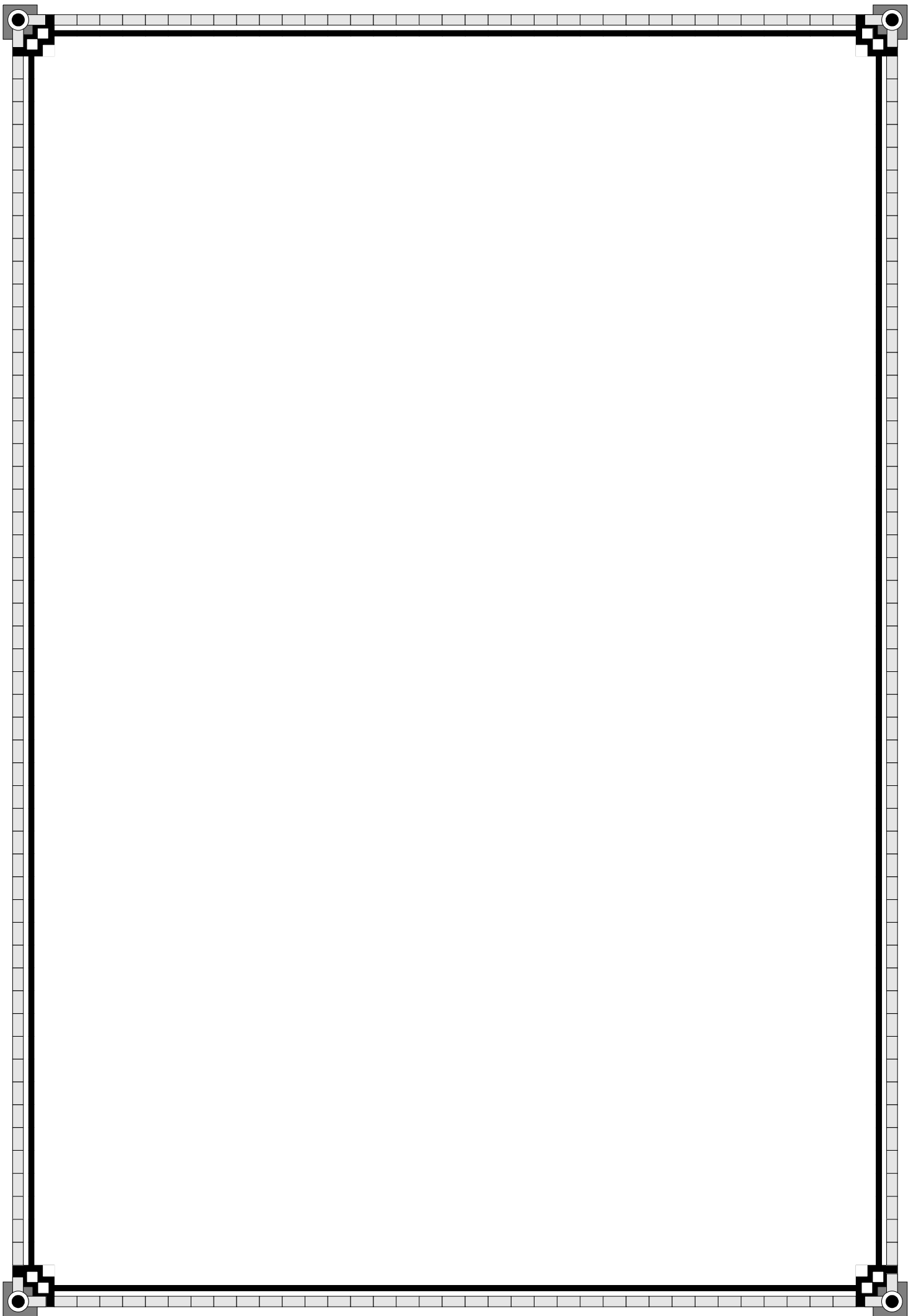
- 1.Ало диоген на Линија

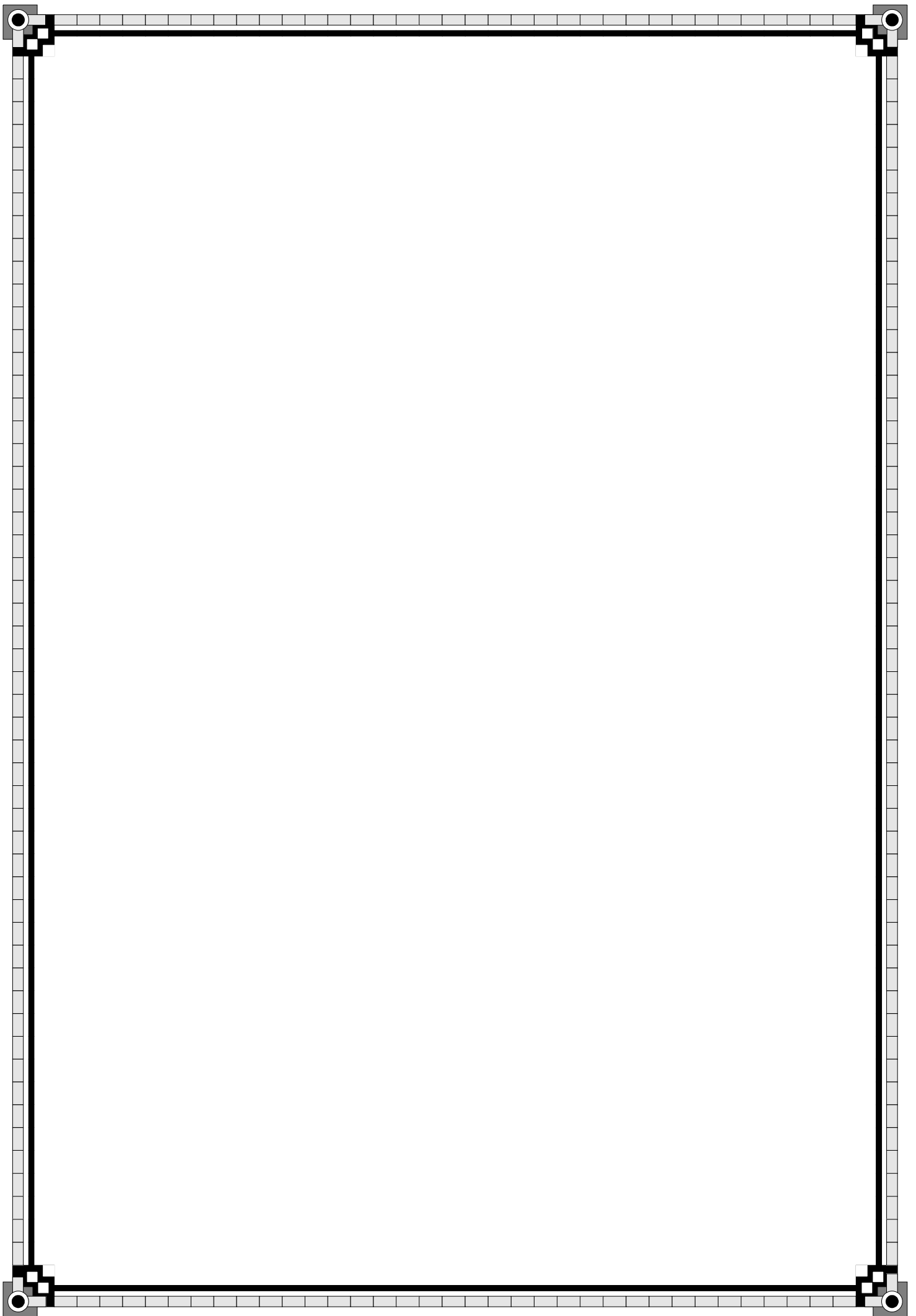

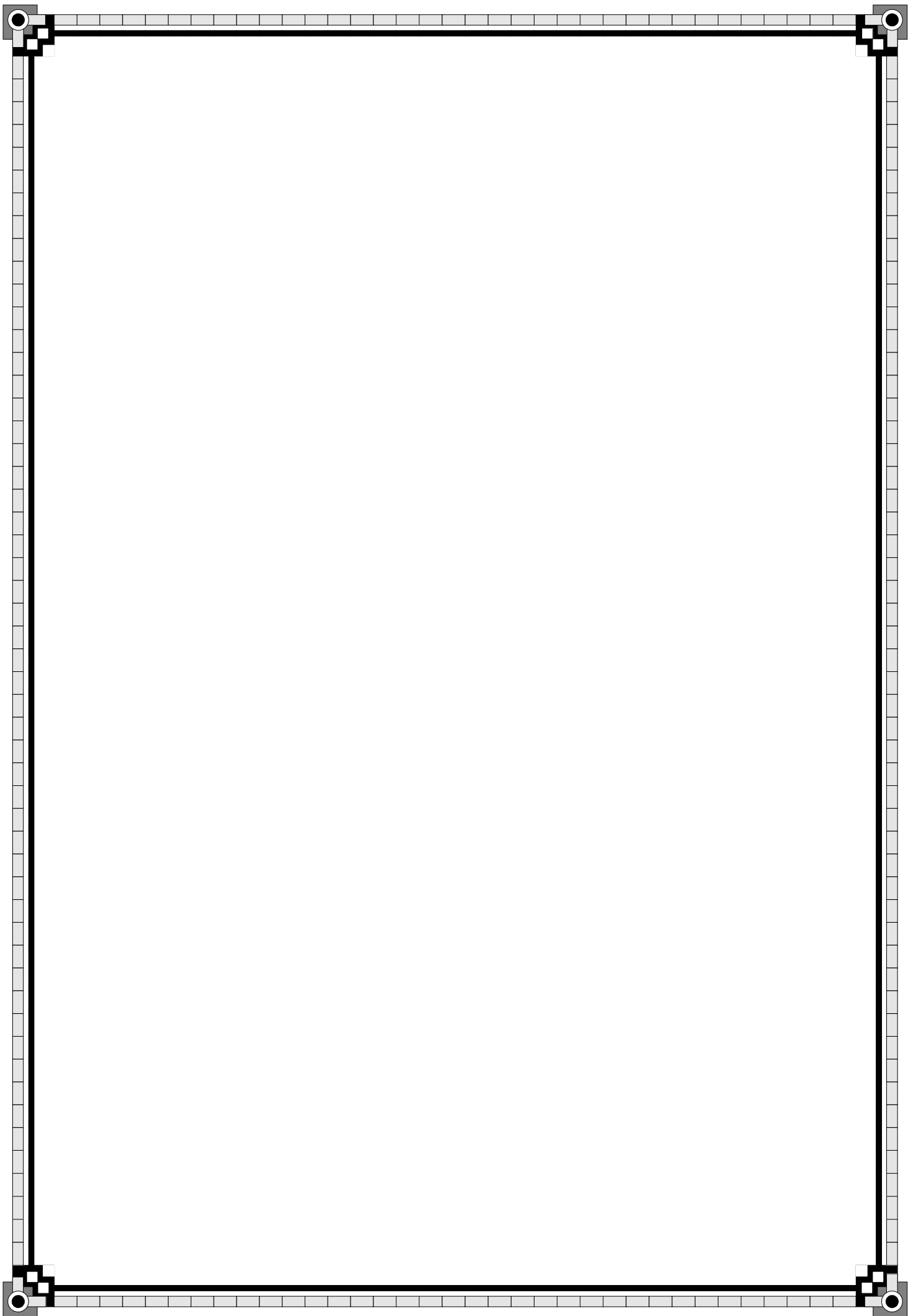

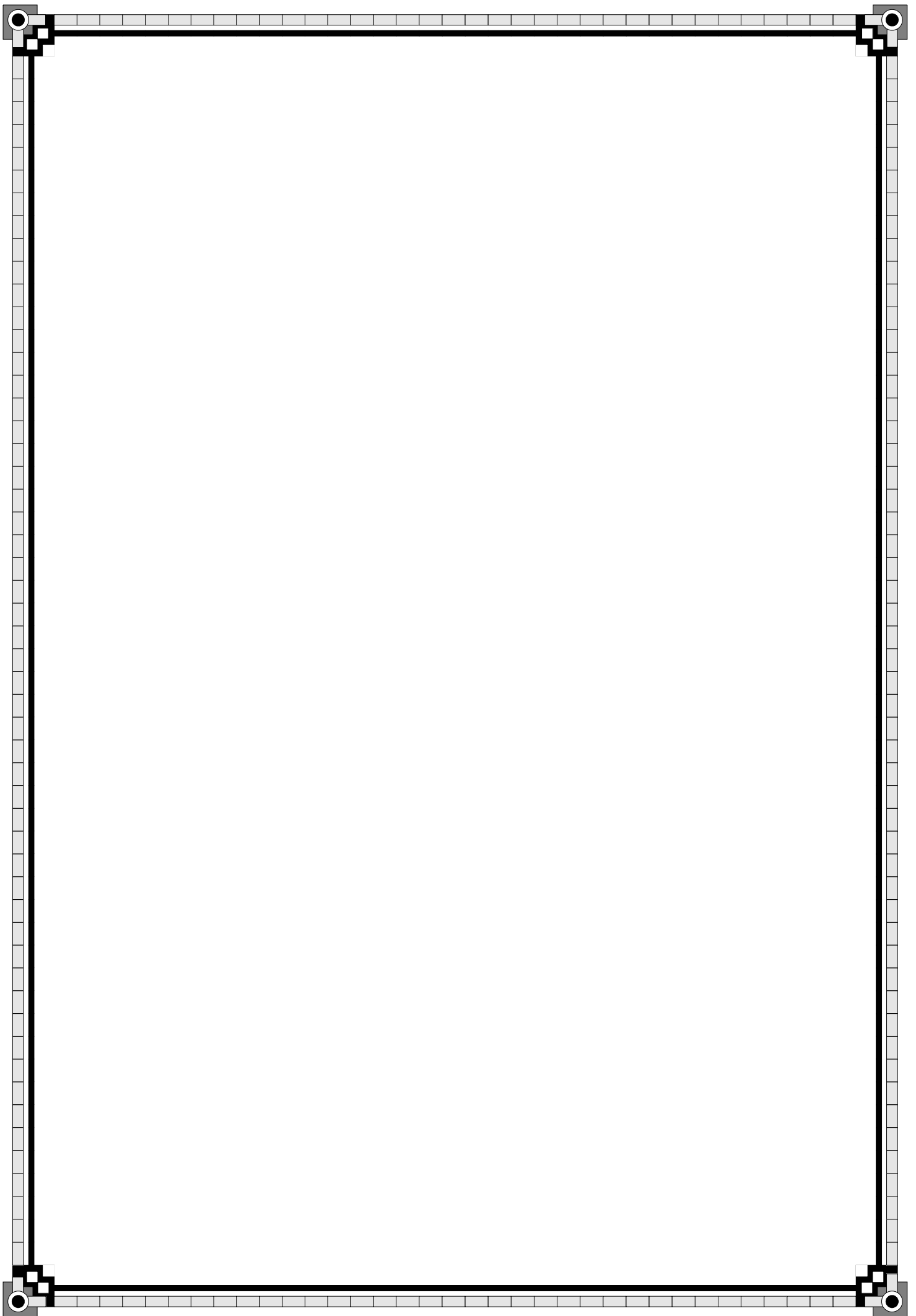

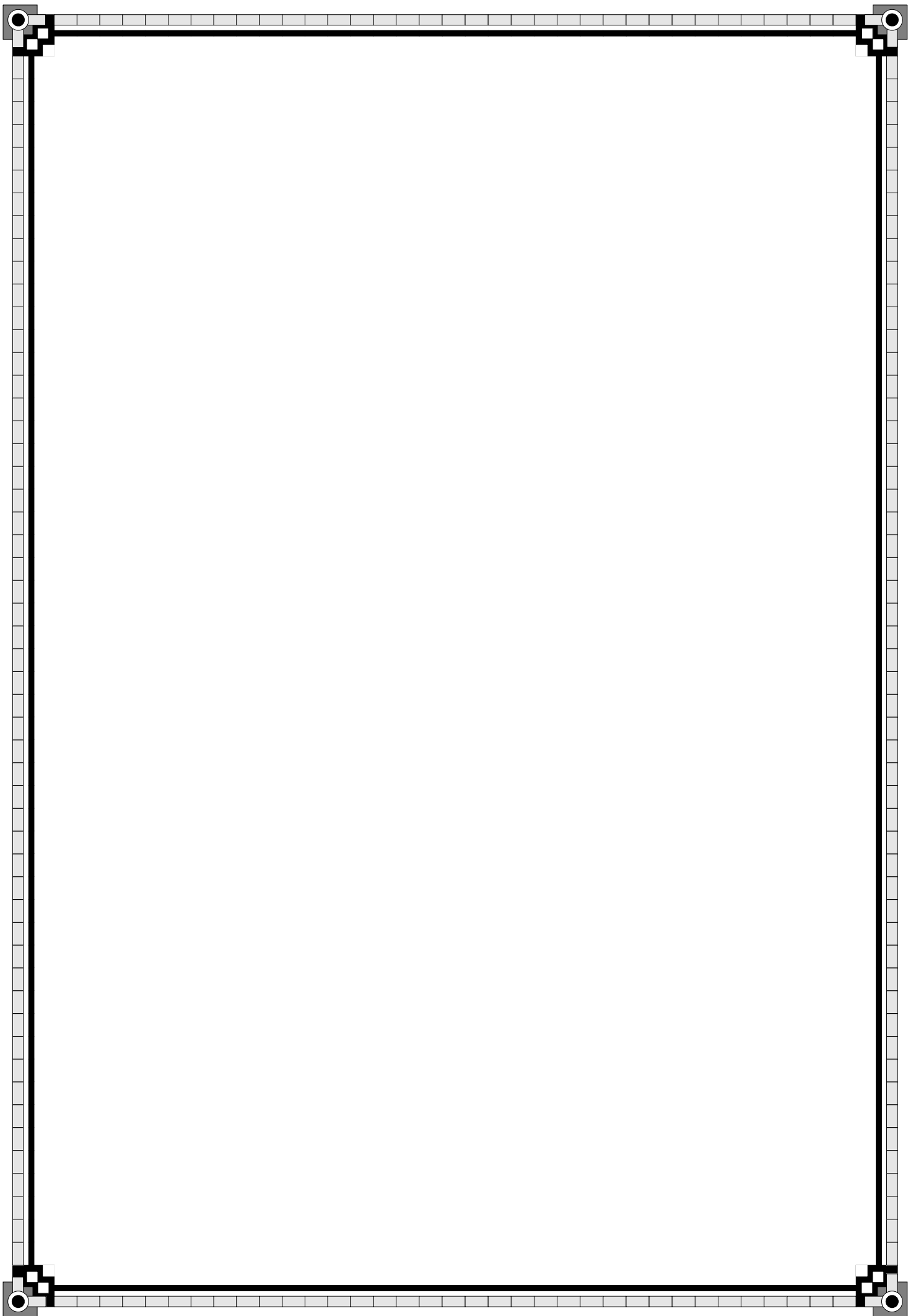

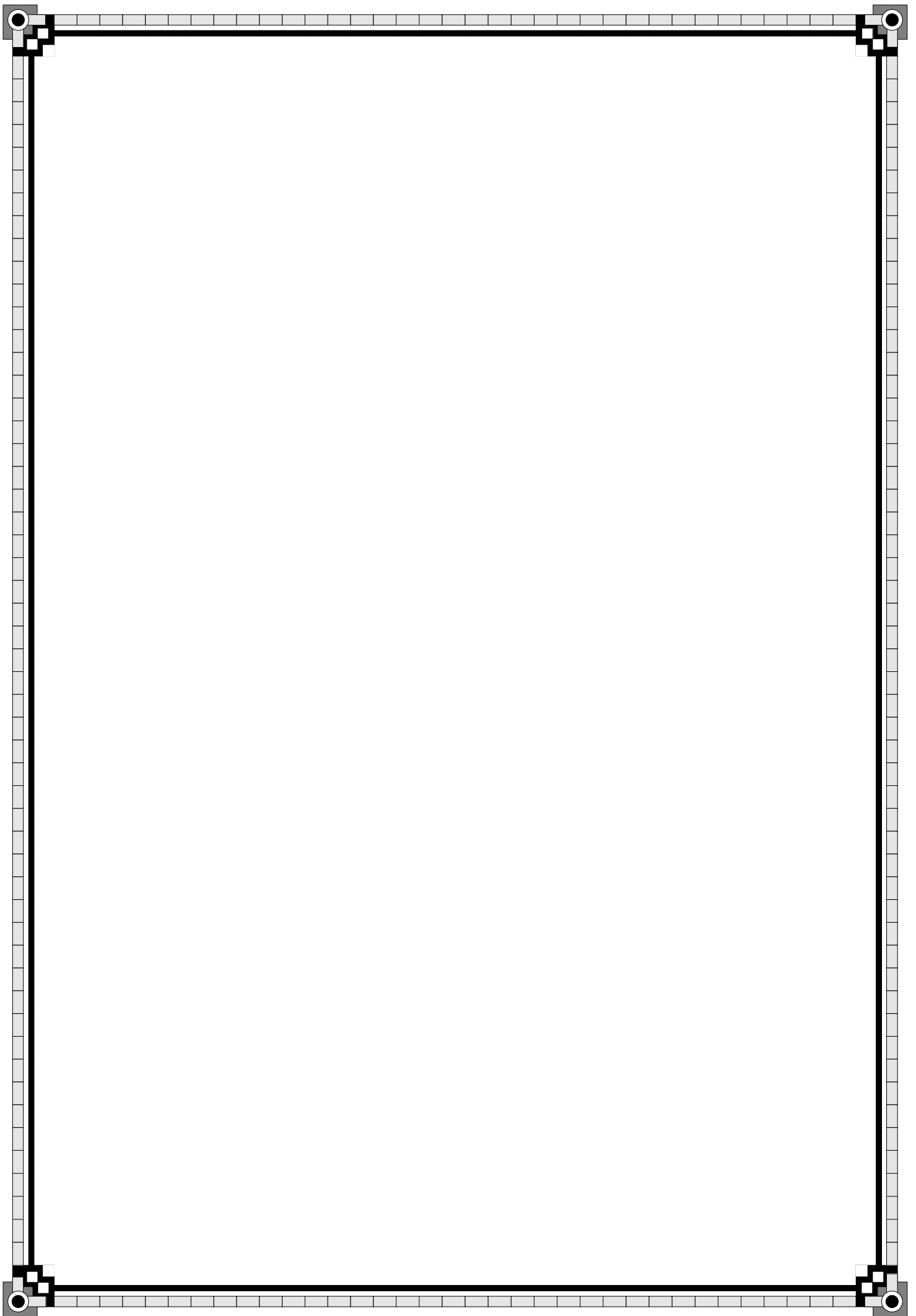

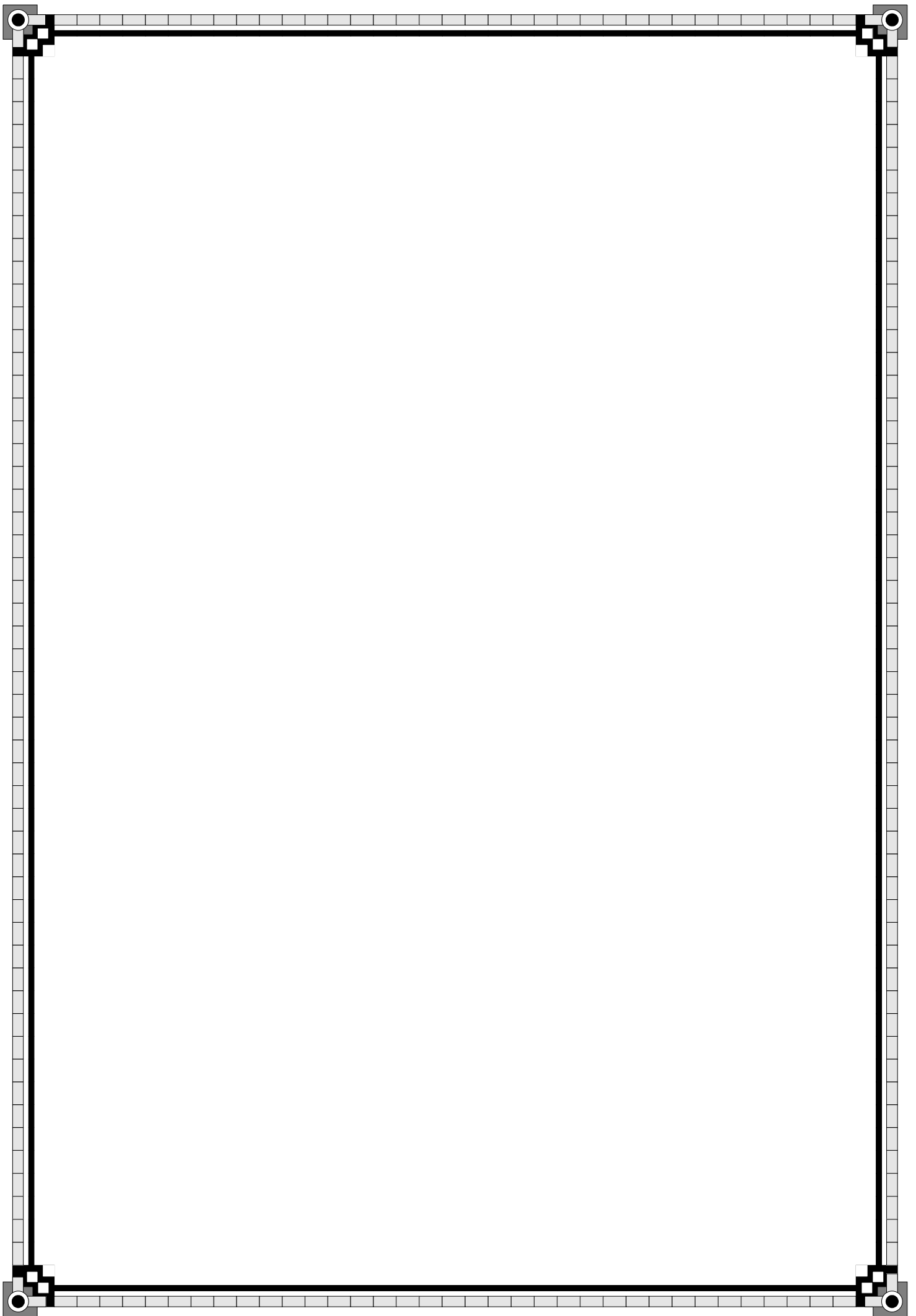

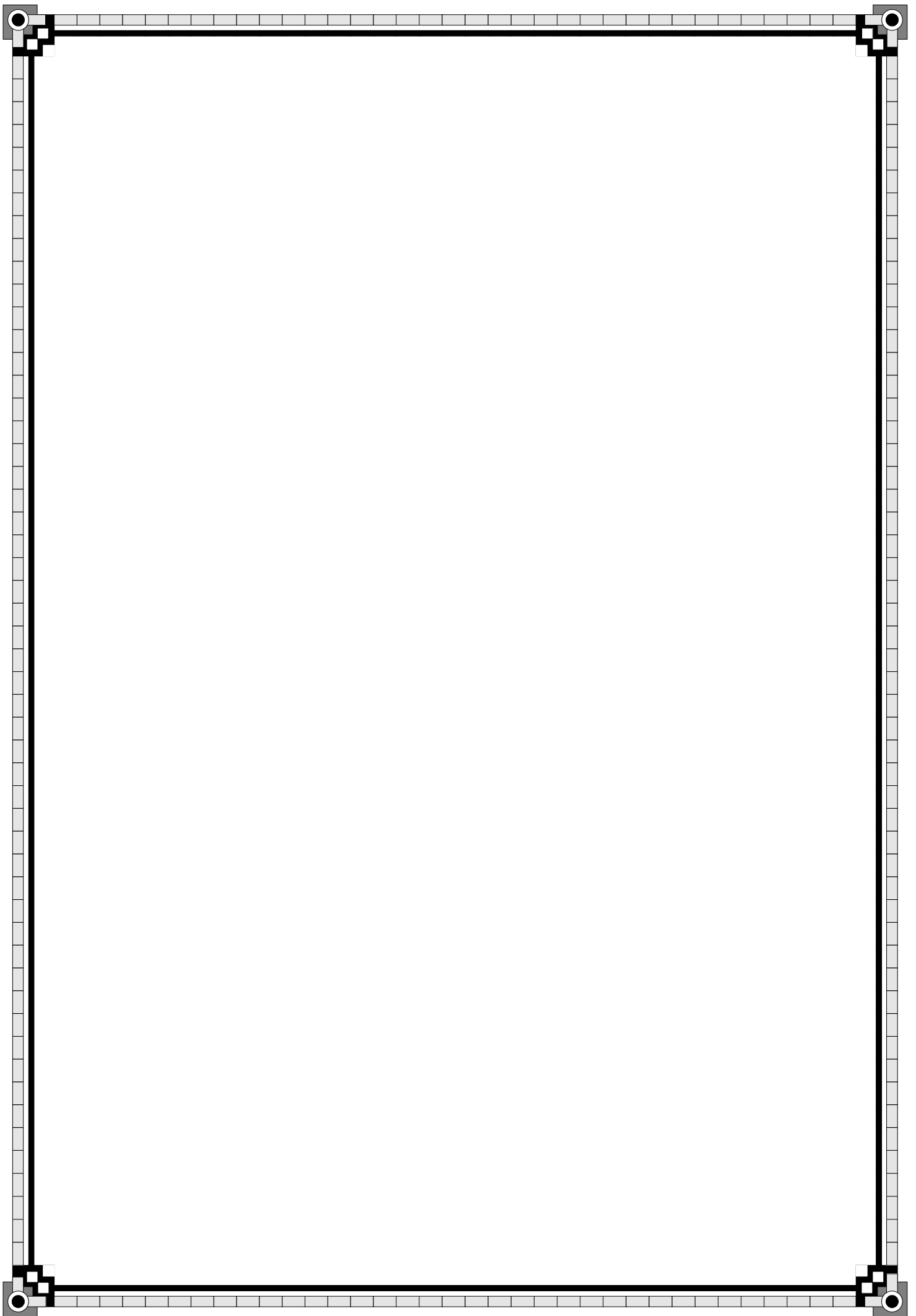

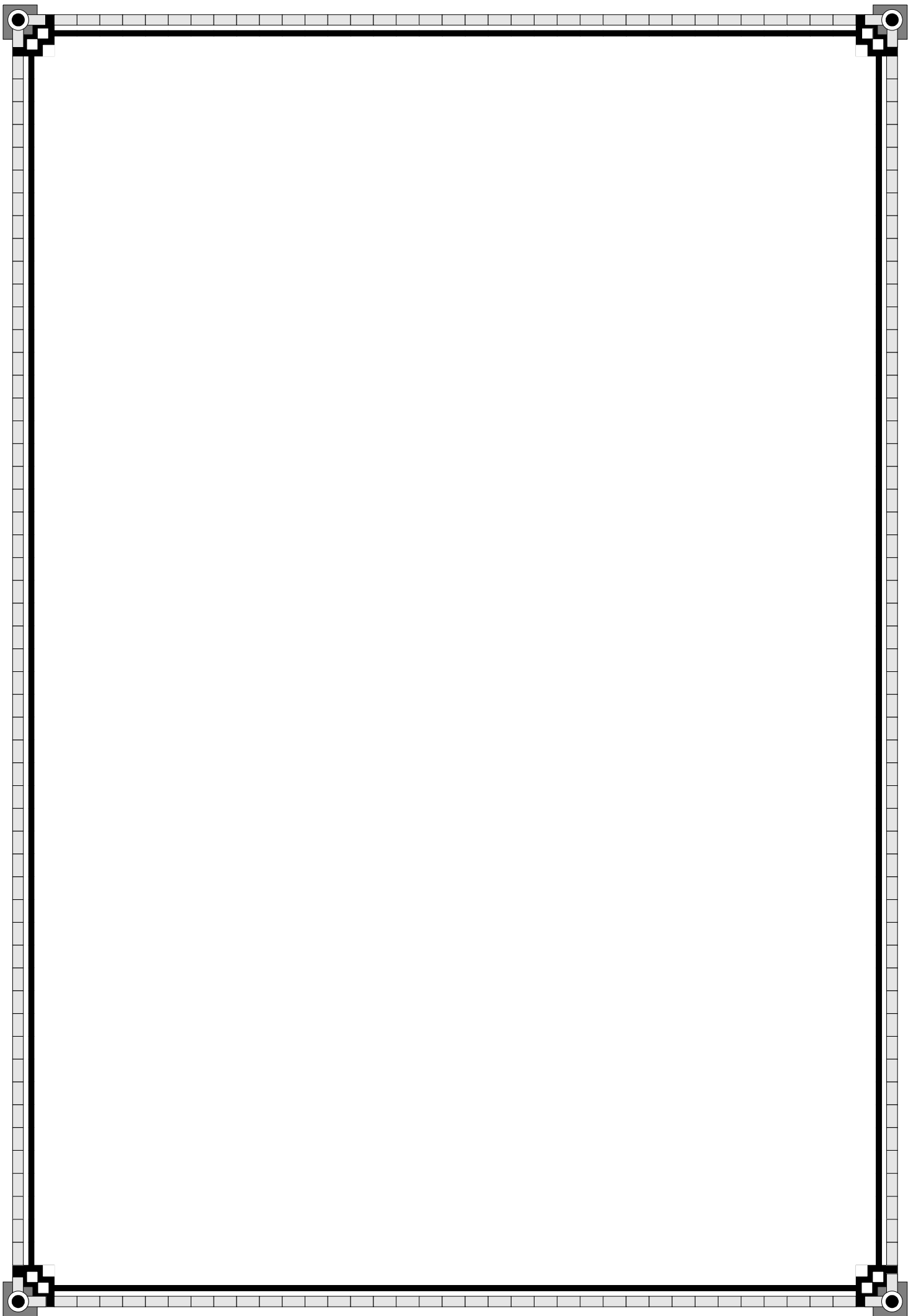

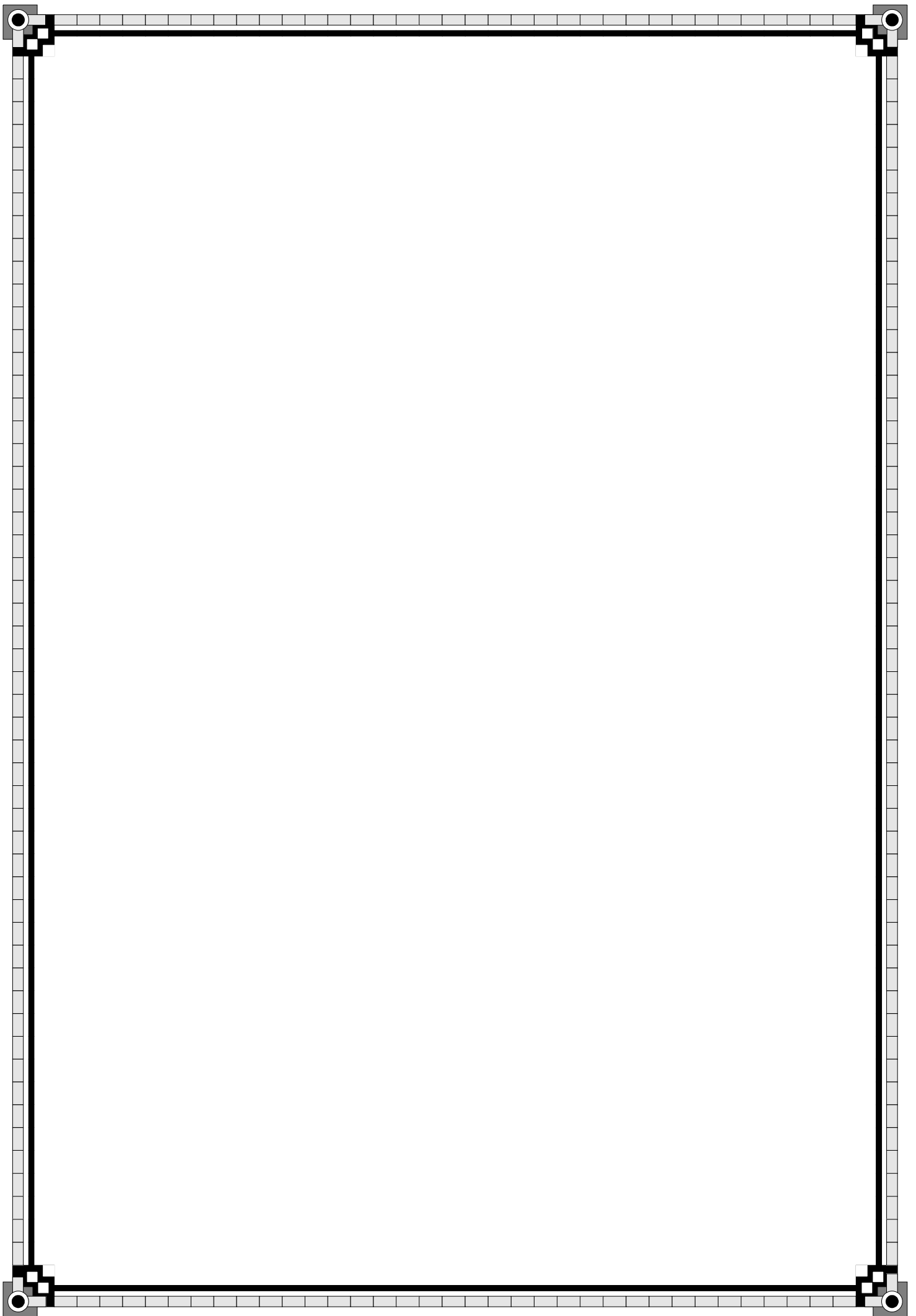

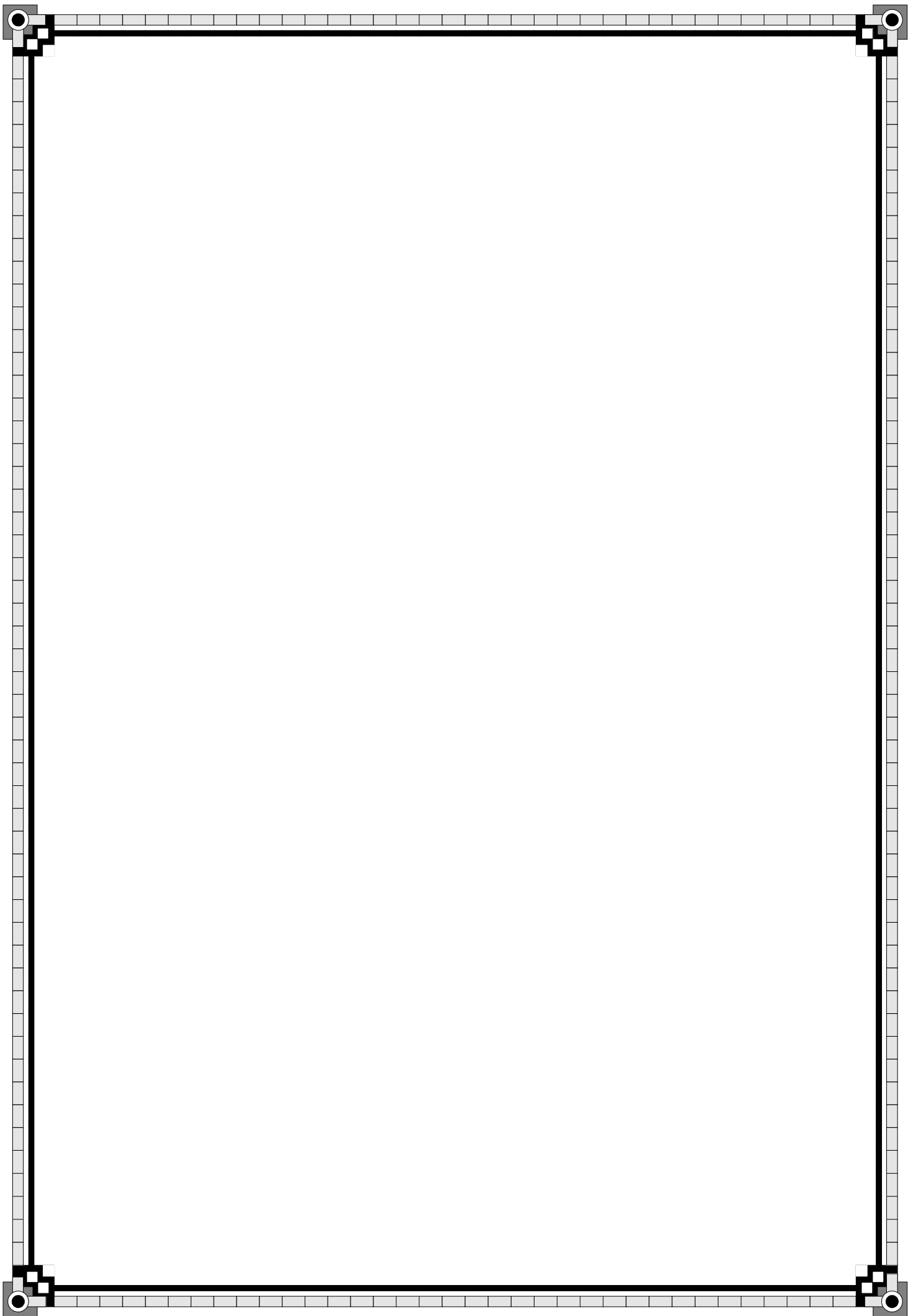

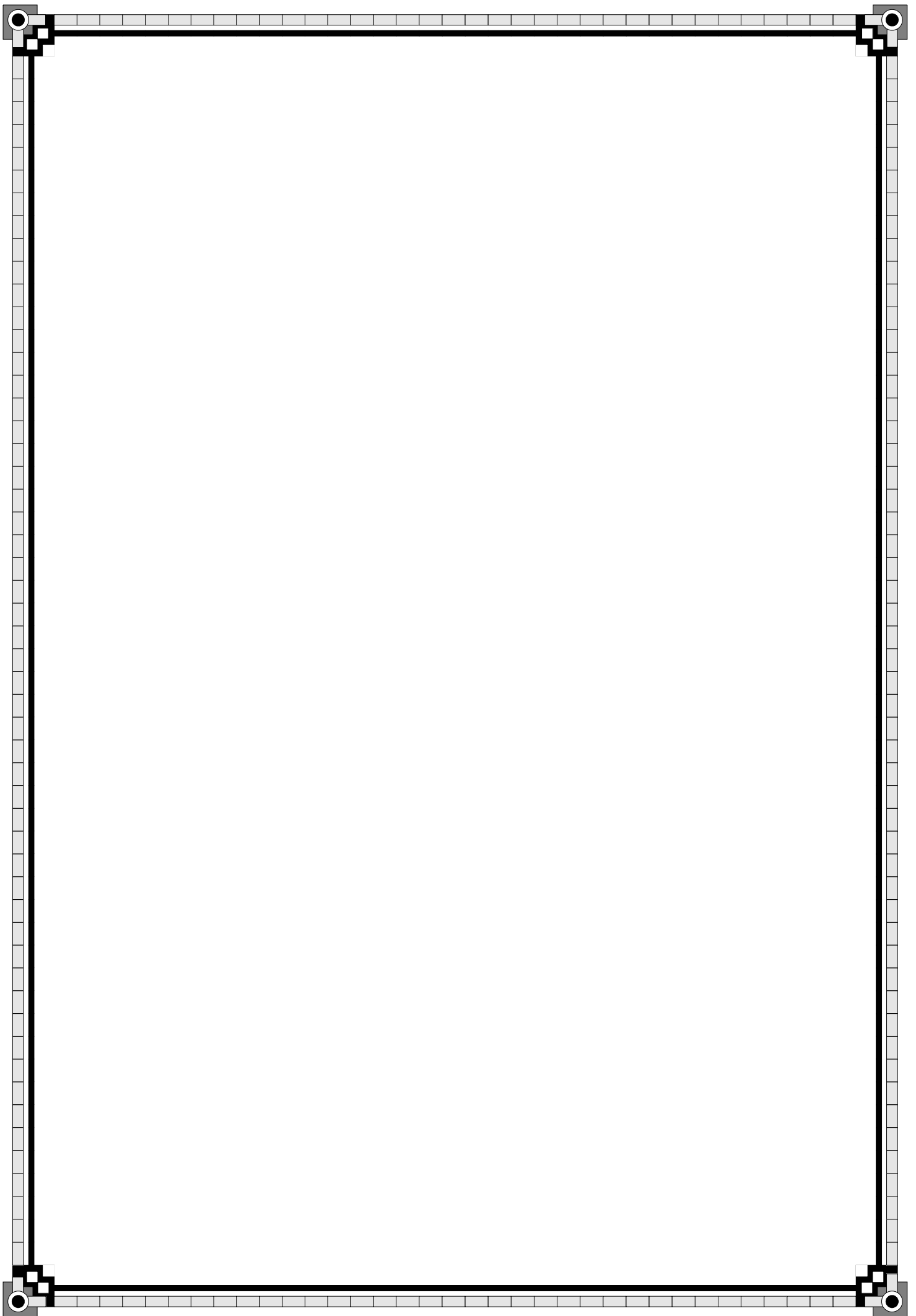

[Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported](#)

You are free:

- to Share - to copy, distribute and transmit the work
- to Remix - to adapt the work

Under the following conditions:

- Attribution. You must attribute the work in the manner specified by the author or licensor (but not in any way that suggests that they endorse you or your use of the work).
- Noncommercial. You may not use this work for commercial purposes.
- Share Alike. If you alter, transform, or build upon this work, you may distribute the resulting work only under the same or similar license to this one.
 - For any reuse or distribution, you must make clear to others the license terms of this work. The best way to do this is with a link to this web page.
 - Any of the above conditions can be waived if you get permission from the copyright holder.
 - Nothing in this license impairs or restricts the author's moral rights.